

at økonomien er løbet løbsk, så vil jeg anbefale fru Nathalie Lind at læse statsrevisorernes betænkning, for så vil hun blive klar over, at der er andre end mig, der har den opfattelse.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg er nødt til lige at sige til hr. Askjær Jørgensen, at der så sandelig ikke for mig var nogen nedværdigelse i det, jeg sagde, idet min familie har været de nærmeste til at værne om »Æ Bindstouw« og har medvirket i den, ligesom min familie har været leder af Torning museum, for »Æ Bindstouw«. Jeg synes, det jyske sprog er meget, meget kønt, men jeg synes også, det er værd at værne om det danske sprog, sådan som det gøres på den danske scene, og det var det, jeg sagde.

Men det var slet ikke det, der fik mig til at bede om ordet, det var den nye ordfører for fremskridtspartiet, hr. Erlendsson. Nu kom sandheden frem – og vi er desværre nødt til at anholde det hver gang – om, hvad det er, det parti står for. Hr. Erlendsson har haft besøg fra Amerika, og han syntes det var all right, at man dér betalte 60–70 \$ for en teaterbillet, altså 400–420 kr. Det vil altså sige, at efter det parti, som siger, at de repræsenterer så mange danske arbejdere, skal en dansk arbejder, der i dag har 24,80 kr. i timen – det er den lavest lønnede – uanset om vi indfører den ene eller den anden skatteregel, betale 800–900 kr. for en teaterbillet, hvis han og hans kone ønsker at gå sammen i teatret. Disse repræsentanter synes altså, at det er den måde, kulturgoderne skal fordeles blandt befolkningen. Jeg gad nok vidst, hvor mange arbejdere – også af dem, der indtil nu har stemt på fremskridtspartiet – der mener, at de derved er velrepræsenterede. Jeg tror, at vi med disse priser, som hr. Erlendsson her har gjort sig til talsmand for, helt klart ville være tilbage dertil, hvor det er forbeholdt velhavere at gå i teater. Men jeg har også for kort tid siden været i New York og set »Salome« i New York City Theatre, og dér gav jeg for en plads i 1. parket 10 dollars, i alt 60 kr. I øvrigt kan jeg føje til, at man i Amerika har ualmindelig gode billetkøbsordninger; søg bedre orientering andetsteds!

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Jeg skal blot, for at der ingen uklårheder skal være tilbage i denne debat, nævne, at fru

Kirsten Jacobsen til Ekstra Bladet den 19. november siger, at hendes personlige indstilling er, at vi fortsat skal have en nationalscene, at vi også har råd dertil, men at det skal køres på en helt anden måde, og at fru Kirsten Jacobsen i sit forrige indlæg her fra denne talerstol forklarede, at hun havde den opfattelse, men at hun var blevet stemt ned i sin gruppe. Alligevel fastholdt hun at ville være ordfører og har i dag fremsat et dagsordensforslag, der ganske enkelt går ud på, at vi fra 1981 ikke skal have nogen nationalscene, for det er jo det, der ligger i denne dagsorden.

I øvrigt vil jeg gerne lige tilføje noget i anledning af, at fru Kirsten Jacobsen opfordrer mig til at læse statsrevisorernes betænkning: det har jeg gjort. Men jeg kan gøre fru Kirsten Jacobsen opmærksom på, at statsrevisorerne ikke ét eneste sted skriver, at ansvaret flyder på teatret, fordi der er alt for mange chefer, og at økonomien er løbet løbsk, fordi lederne har været uansvarlige. De ord har fru Kirsten Jacobsen endnu ikke trukket tilbage. Det burde hun gøre.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er fru Nathalie Linds egen konklusion, at vi vil nedlægge Det kgl. Teater. Det har vi på intet tidspunkt hævdet. Vi har hævdet, at folk har råd til at betale mere, at der kan ske store besparelser. Jeg har nævnt som et eksempel, at man i USA er parat til at betale mere, og at priserne ikke afskrækker folk fra at gå i teatret. Det er blevet nævnt her i dag, at folk giver op til 300 kr. for at komme til boksekamp, og det er de samme mennesker, man ynker, når der er tale om at købe en teaterbillet.

Det er sådanne ting, man skal se i forbindelse med hinanden, og på det punkt er hr. Lysholt Hansen jo gået helt ved siden af, idet han bl. a. har hævdet, at vi vil have så høje priser, at det bliver umuligt for folk at betale, men ikke har talt noget om det andet, nemlig at der skal besparelser til.

Endelig vil jeg sige til hr. Lysholt Hansen, at det var et meget klodset forsøg på at komme uden om den hån, hr. Lysholt Hansen viste over for hr. Poulsgaard, fordi han taler sin egns eget sprog. Jeg håber, vi aldrig skal høre tilsvarende bemærkninger fra hr. Lysholt Hansens side igen herinde. Det var bestemt ikke nogen hædrende omtale af det jyske sprog,